

Nollund Kirke

Søndag d. 25. november 2018 kl. 9.30

Steen Frøjk Søvnald

Prædiken til sidste søndag efter trinitatis, Matt 11,25-30. 2. tekstrække

Salmer

DDS 430: Lov og tak og evig ære (DDK 495)

DDS 7: Herre Gud, dit dyre navn og ære (DDK 199)

DDS 655: Er du modfalden, kære ven (DDK 364)

DDS 675: Gud, vi er i gode hænder (DDK 184)

Altergang – DDS 59: Jesus, os til trøst og gavn (DDK 460)

DDS 431: Herre Kristus, dig til ære (DDK 442)

Tekstlæsninger

GT-læsning: Mika 4,1-3

Til sidst skal det ske, at Herrens tempelbjerg står urokkeligt højt over bjergene, knejsende over højene. Folkene skal strømme dertil, talrige folkeslag skal drage af sted og sige: »Kom, lad os drage op til Herrens bjerg, til Jakobs Guds hus; han skal vise os sine veje, og vi vil gå på hans stier. For belæringen udgår fra Zion og Herrens ord fra Jerusalem.« Han skal skifte ret mellem talrige folk, fælde dom blandt mægtige folkeslag i det fjerne. De skal smede deres sværd om til plovjern og deres spyd til vingårdsknive. Folk skal ikke løfte sværd mod folk, og de skal ikke mere oplæres til krig.

Epistel: 1 Kor 3,10-17

For ingen kan ændre på et fundament der allerede er lagt, og jeres fundament er Kristus. Man kan bygge videre på fundamentet med forskellige materialer: guld, sølv og ædelsten eller med tømmer, hø og halm, men på et tidspunkt vil det vise sig hvor solid bygningen er. Det sker på dommens dag, hvor ilden vil afprøve kvaliteten af den enkeltes arbejde. Den der har bygget noget der bliver stående, vil blive belønnet, mens den der har bygget noget der brænder ned, vil blive straffet. Selv vil han blive reddet, men ikke uden at blive forbrændt.

Forstår I ikke at I er Guds tempel, og at Helligånden bor i jer? Hvis nogen forsøger at ødelægge Guds tempel, så vil Gud ødelægge dem, for hans tempel er helligt – og templet, det er jer.

Prædiketekst: Matt 11,25-30

På den tid tog Jesus til orde og sagde: »Jeg priser dig, fader, himlens og jordens Herre, fordi du har skjult dette for vise og forstandige og åbenbaret det for umyndige; ja, fader, for således var det din vilje. Alt har min fader overgivet mig, og ingen kender Sønnen undtagen Faderen, og ingen kender Faderen undtagen Sønnen og den, som Sønnen vil åbenbare ham for.

Kom til mig, alle I, som slider jer trætte og bærer tunge byrder, og jeg vil give jer hvile.

Tag mit åg på jer, og lær af mig, for jeg er sagtmelig og ydmyg af hjertet, så skal I finde hvile for jeres sjæle. For mit åg er godt, og min byrde er let.«

INTRODUKTION

”Så byder vi hinanden velkommen til gudstjeneste i Nollund kirke. Det er sidste søndag efter trinitatis i dag. Fra gammel tid hedder søndagen ”Krist Konges Fest”. Det er også fristende at kalde den ”Black Sunday” – hvorfor skal jeg komme nærmere ind på.

BØN FØR PRÆDIKENEN

Gode Gud, himmelske Far. Vi takker dig for denne formiddag i kirken, hvor vi har mulighed for at høre dit ord og se din søn, Jesus, der indbyder trætte og slidte mennesker til hvile og fred hos dig. Vi beder dig om at åbne vores ører og hjerter for dit levende ord. Amen!

PRÆDIKEN

Det har lige været Black Friday. Igen har dagens salg slået rekorder, både på nettet og i butikkerne. Vi vil gerne spare nogle penge, hvis vi kan, og så står vi gerne i kø i timevis eller bruger den dyre fritid på at finkæmme tilbudskatalogerne og hjemmesider for tilbud. *Kom til mig*, lyder invitationen fra butikken, og find ud af, hvad du behøver og ikke kan undvære. Læg mærke til, at disse invitationer taler til velbjærgede luksusmennesker som os, der i forvejen har rigeligt og for de flestes vedkommende alt for meget. Og inden jeg siger mere negativt om Black Friday, så vil jeg understrege, at jeg også selv var ude at købe lidt ind i fredags. Alligevel har jeg nogle tanker om dagen. Det er betegnende, at dagen kaldes ”Black Friday”, ”sort fredag”. Man kan selvfølgelig bruge slagord som ”Priserne er gået helt i sort”, men hvorfor hedder den ikke ”White Friday”, ”hvid fredag”, hvis det er en positiv dag, en festdag? Og spørgsmålet er også, om det er en festdag?! Det er endeløst forbrug, og bliver vi lykkeligere af det? Perspektivet rykker sig. Black Friday er ikke det eneste,

som siger ”Kom til mig”. Der er mange spillere på både den økonomiske, religiøse, seksuelle og kulturelle bane, som lokker os ind med gyldne løfter.

I dag hører vi om en anden, der siger *Kom til mig*, nemlig Jesus Kristus. For mig lød det velgørende ind i nyheder og optagethed af Black Friday og alle de andre ting.

Jesus siger: *Kom til mig, alle I, som slider jer trætte og bærer tunge byrder, og jeg vil give jer hvile*. Er der noget, verden har mere brug for end hans stemme? Jeg tror det ikke.

Jeg kommer let til at tænke på Bertil Thorvaldsens Kristus-statue i Københavns Domkirke, som også står i andre kirker og mange hjem. Den er storslået og majestætisk, og alligevel fremstår Kristus sagtmødig og ydmyg med bøjet hoved og åben, inviterende favn. *Kom til mig*, står der under statuen.

Nogle gange kan man snakke med mennesker, som kæmper med disse vers. De har hørt invitationen og vil gerne tage imod den, men oplever ikke, at det giver den hvile, som Jesus lover. Man er tynget ned af problemer, og man prøver at komme til Jesus så godt, man kan, men det hjælper ikke. I stedet hører man, at man skal tage Jesu åg på sig, en stang til at lægge over skuldrene, så man får endnu flere byrder at bære. Så kommer ordene til at virke stik modsat.

Jeg kender også den anfægtelse, når jeg møder mennesker i problemer. Er det bare endnu en gang gyldne løfter, som der ikke er dækning for? Er der virkelig ikke mere hjælp at hente hos Jesus i sygdom, i sorg, i meningsløshed? Jo, det tror jeg, der er. Og jeg tror også, at Jesus er den rigtige at gå til, hvis man er i problemer. Men det er ikke sikkert, at man får hjælp i præcis disse ord, for de handler om noget andet. Det kan let blive til en form for skjult herlighedsteologi, hvis vi påstår, at man ved at komme til Jesus vil få en løsning på alle sine problemer. Det trættende slid og den tunge byrde, Jesus taler om her, er det religiøse menneskes slid for at fortjene sig til Guds velvilje. Intet er mere slidsomt for et menneske end troen på, at jeg må leve op til Guds krav, for at Gud vil tage imod mig. Det er den byrde, som Jesus vil løfte af vores skuldre, og det indbyder han os til med sit *Kom til mig*.

På Thorvaldsens Kristus-statue kan man tydeligt se Jesu naglemærker og såret i hans side. Det er den korsfæstede, men opstandne Kristus, som siger: *Kom til mig!* De religiøse byrder, vi pålægger os selv, har Jesus båret for os ved sin død og opstandelse. Han inviterer os ikke blot til at samle kræfter, men til at læsse byrderne af. Hvad taler Jesus da om, om han taler om *mit åg* og *min byrde*. *For mit åg er godt, og min byrde er let.* Åget er den befaling, han giver os til at elske hinanden og følge Jesus. Det er en byrde for os, der har os selv i fokus og allerhelst elsker os selv. Men det er en god byrde at bære, og den er ikke tung, for Guds kærlighed til mig afhænger ikke af, om jeg lykkes med at elske.

At det er sådan, det skal forstås, bliver endnu tydeligere af den første del af prædiketeksten.

På den tid tog Jesus til orde og sagde: »Jeg priser dig, fader, himlens og jordens Herre, fordi du har skjult dette for vise og forstandige og åbenbaret det for umyndige; ja, fader, for således var det din vilje. Nogle lidt kryptiske ord i første omgang, for hvorfor priser Jesus Gud for at have skjult evangeliet for vise og forstandige? Det er heller ikke det, Jesus priser Gud for. Det er hele Guds frelsesplan, Jesus priser Gud for; at evangeliet er for alle i hele verden. Det er åbenbaret for umyndige. Alle kan komme til Jesus, uanset hvem man er. Evangeliet er så letforståeligt og simpelt, at et lille barn kan forstå det – med hjertet.

Det er som i matematik. Hvis man stiller et hundesvært regnestykke op med andengradsligninger og kvadratrødder af astronomiske tal, så er det kun de vise og forstandige, som kan være med. Det bliver for de få. Hvis man derimod siger $1+1$, så kan selv et lille barn være med. Hvis det bliver så simpelt, så vil de vise og forstandige måske betakke sig for at være med. Men det er for alle, og sådan er evangeliet.

Ja, vel egentlig forstå det meget bedre end vi voksne, der skal have forstanden med. Det lyder ved alle dåb, at Jesus tog imod de små børn. Så sagde han også, at hvis vi ikke tager imod Guds rige som et lille barn, så kommer vi slet ikke ind i det. Det

svarer til det, han siger her. Vil vi være vise og forstandige, så er evangeliet skjult for os, men tager vi imod som et barn, så åbner Guds rige sig for os.

Det er som nævnt Krist Konges dag. Kristus er kongen. Måske har dagen navnet på grund af ordene: *Alt har min fader overgivet mig, og ingen kender Sønnen undtagen Faderen, og ingen kender Faderen undtagen Sønnen og den, som Sønnen vil åbenbare ham for.*

Her hører vi om enheden mellem Sønnen og Faderen. Vi lærer det enkle, at for at komme til Gud, må vi komme til Jesus. Der er mange, som gerne vil søge Gud og finde Gud. De søger og søger og tænker, at på et eller andet tidspunkt må de finde ham. Eller også tænker de, at selve det at søge er meningen med livet.

Sådan er det ikke. Det er søge Jesus er meningen med livet. At søge Jesus leder os til Faderen. Derfor: *Kom til Jesus.*

Vi slutter igen ved Black Friday. I kirkeåret er der én Black Friday. Den ligger ikke sidst i november, men lige før påske, og vi kalder den også Langfredag. Det var i sandhed en sort dag. Det var ikke en forbrugsfest – og dog blev der betalt en pris så høj, at selv 1000-vis af Black Fridays ikke kommer op på siden af den. Jesus betalte prisen for vores synd. Hvad vi skyldte Gud, betalte han. Vores synd koster os vores eget liv, og Gud har ret til at forkaste os. Vi er skyldige til fortabelse, borte fra Gud i al evighed. Beskrivelsen af fortabelsen i Åb er også det stik modsatte af denne hvile, som vi har hørt Jesus tale om i teksten til i dag: *De har ingen hvile, hverken dag eller nat, de der tilbeder dyret og dets billede eller tager dets navn som mærke. Her kræves der udholdenhed af de hellige, dem som holder fast ved Guds bud og troen på Jesus.* I modsætning til det beskrives den ny himmel og jord som hvilens sted. Den evige hvile – ikke som en kedelig tilværelse, men som et helt nyt liv i Guds og Jesu nærhed. I det lys vil vi igen høre indbydelsen fra Jesus: *Kom til mig, alle I, som slider jer trætte og bærer tunge byrder, og jeg vil give jer hvile.*

Black Sunday kunne vi kalde dagen. Prisen er virkelig gået helt i sort, for det er gratis at komme til Jesus. Det koster ikke noget. Der er åbent for enhver. Jeg vil hellere kalde søndagen ”White Sunday” – ”hvid søndag”.

Kom til ham!

Amen!